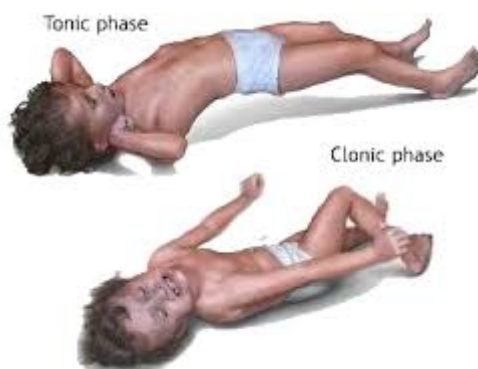
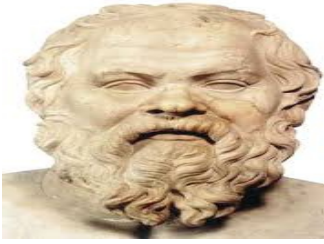

ΕΠΙΛΗΨΙΑ

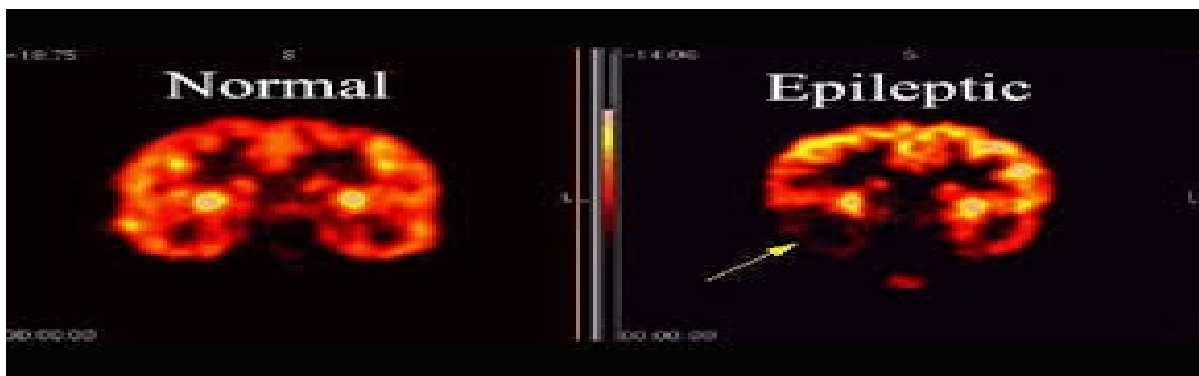
Η **επιληψία** είναι μια ομάδα από διαφορετικές διαταραχές που έχουν ως κοινό σημείο τους επαναλαμβανόμενους παροξυσμούς με αιφνίδια, υπέρμετρη και ανώμαλη εκφόρτιση εγκεφαλικών νευρονων. Οι επιληπτικοί παροξυσμοί μπορεί να προκαλούν σπασμούς (εάν συμμετέχει ο κινητικός φλοιός) ή και οπτικές, ακουστικές ή οσφρητικές ψευδαισθήσεις(σε περίπτωση που ο βρεγματικός ή ο ινιακός φλοιός).Ακόμα η επιληπτικές κρίσεις χωρίζονται σε δυο είδη,την **εστιακή** η οποία είναι απλή όταν η ηλεκτρική διαταραχή δεν εξαπλώνεται και ο ασθενής δεν έχει απώλεια συνείδησης,και συνθετη όταν ο ασθενής έχει συνθετες ψευδαισθήσεις,νοητικές διαταραχές,απώλεια συνείδησης και κινητική δυσλειτουργία.Η εστιακή επιληπτική κρίση μπορεί να εμφανιστεί σε όλες τις ηλικίες.Επίσης υπάρχει και η **γενικευμένη** κρίση επιληψίας που συνηθως εμφανίζεται σε παιδιά ηλικία απο τριων μηνων εως και πεντε ετων ακομα ομως και μεχρι την εφηβεία.Η πιο συνηθισμενη γενικευμενη κρίση επιληψίας είναι η τονικοκλονική που είναι και η πιο δραματική επειδή συνοδεύεται απο απώλεια συνείδησης και τονικές καθώς και κλονικές φάσεις.Μετα τον παροξισμο ακολουθει περιοδος συγχυσης και εξαντλησης.

Όσον αφορά το ιστορικό κομμάτι, πρέπει να πούμε, ότι η επιληψία είναι γνωστή και ως η ασθένεια των διασημών αφού πολλοί από τους ανθρώπους που στιγμάτησαν την ιστορία ήταν επιληπτικοί. Ενδεικτικά αναφέρω τους Βινσεντ βαν Κονγκ, Ιουλιός Καισάρας, Ντοστογιέφσκι, Λορδος Μπαιρον, Μεγάλος Αλεξάνδρος, Λένιν και ένας από τους διασημότερους φιλοσοφούς όλων των εποχών ο Σωκράτης.

Βεβαιως υπηρχαν και πολλοι αλλοι διασημοι επιληπτικοι καλλιτεχνες και στρατηγοι ακομα και θρησκευτικοι ηγετες οπως ο Μωαμεθ που διακριθηκαν για τις ικανοτητες τους.Λογο αυτων ουκ ολιγοι ηταν αυτοι οι οποιοι προσπαθησαν να συσχετισουν την επιληψια με την διανοια πραγμα το οποιο εχει διχασει τον επιστιμονικο χωρο.Καποιοι νευροψυχολογοι οπως ο Dr.Paul Spiers λεει πως η επιληψια μπορει ως αποτελεσμα να εχει και την χαρισματικοτητα διοτι υπαρχει η πιθανοτητα αν σε μικρη ηλικια υποστει ζημια μια περιοχη του εγκεφαλου το αντιστοιχο κομματι του εγκεφαλου στην αλλη περιοχη να εχει την ευκαιρια να υπεραναπτυχθει.

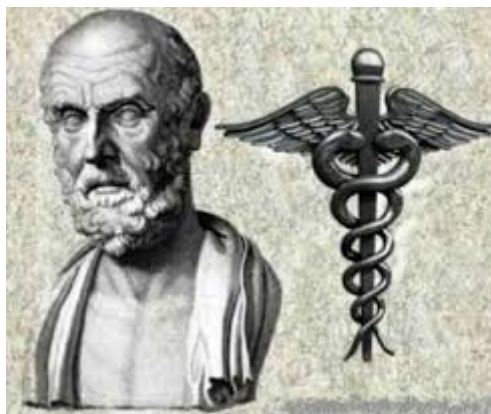

Επισης η Eve Laplantesto αναφερει πως η μη φυσιολογικη λειτουργια του κροταφικου λοβου διαδραματιζει καποιο ρολο στην δημιουργικη σκεψη.Ετσι η επιληψια μπορει οχι με τον τροπο που αναφερεται πιο πανω αλλα σιγουρα επιρεασε την ζωη αυτων των ανθρωπων με ποιο χαρακτηριστικο παραδειγμα τον Βινσεν Βαν Κονγκ ο οποιος κατα τη διαρκεια των κρισεων του ζωγραφισε μερικα απο τα πιο διασημα εργα του οπως “crows in the wheatfields” ενω οταν ηταν για μια περιοδο στο νοσοκομειο ο γιατρος που τον παρακολουθουσε τον ειχε δει σε μια απο τις κρισεις του να ζωγραφιζει με μανια χωρις να αφινει το πινελο ουτε για μια στιγμη(πολλοι ειναι αυτοι οι οποιοι πιστεβουν ως αφτος ο εκεντρικος τροπος ζωγραφικης που εκανε πασιγνωστο τον καλλιτεχνη οφειλετε στο οτι ηταν επιλιπτικος).

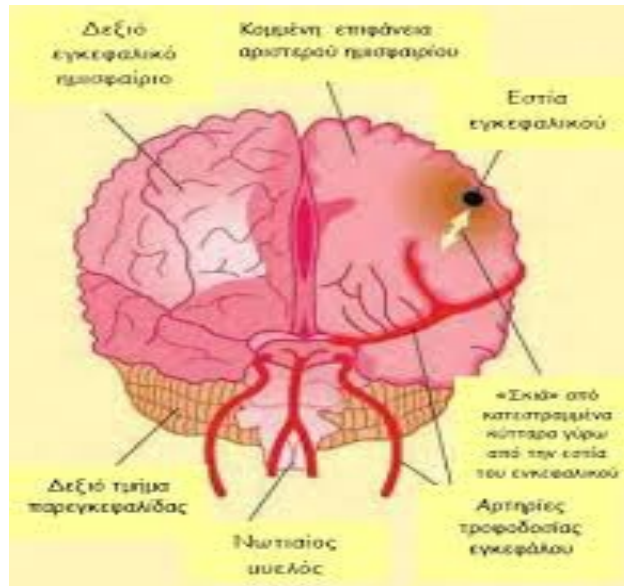

Η επιληψία εμφανίζεται από τα αρχαία χρόνια πολλές φορές με διαφορετικά ονόματα τα πιο συνηθισμένα ήταν σεληνιασμός, ιερά νοσός ή ακόμα και Ηρακλεία νοσός αφού και ο Ηρακλής επάσχε από επιληψία. Η πρώτη ερμηνεία για την επιληψία δώθηκε από τον Ιπποκράτη ο οποίος και την αποκαλούσε ιερά νοσός. Ο Ιπποκράτης πρώτος είπε ότι είναι μια ασθένεια όπως όλες οι άλλες και δεν έχει τίποτα το θείο. Σαφώς επικρίνει τις μαγικές μεθόδους αντιμετώπισης αλλά συνιστά μόνο τον εξαγνισμό και χορηγεί μια διαίτα και μερικά βότανα. Ωστόσο εμείς δεν γνωρίζουμε την αποτελεσματικότητα των βοτάνων αυτών.

Κατά των μεσαιώνων όμως που η ιατρική άποψη δεν κυριαρχούσε της κοινωνικής, η επιληψία συνδεόταν άμεσα με τον δαιμονισμό. Στα σκοτεινά αυτά χρόνια η καταλληλότερη και αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση κατά την ψυχοπαθολογία ήταν ο εξορκισμός. Στο εγχειρίδιο των ιεροεξεταστών πολλοί από αυτούς που αναφέρονται φαίνεται να παρουσιάζουν επιληψία ωστόσο εκείνη την περίοδο θανατωνόταν ως δαιμονισμένοι.

Τα παλαιότερα χρόνια όταν κάποιος περνούσε μια κρίση του έδιναν να πιασει μια σιδερένια λαβή συνηθώς από ξιφος. Αυτή η μέθοδος ήταν πολύ αποτελεσματική και χρησιμοποιούνταν ακόμα και τα τελευταία χρόνια σε περιοχές που δεν ήταν γνωστή η φαρμακευτική αντιμετώπιση αν και δεν έχει προσδιοριστεί ακόμα κατά ποιον τρόπο βοηθούσε αυτή η τεχνική. Σήμερα η επιληψία είναι αναγνωρισμένη ασθένεια που μπορεί να διαγνωστεί και να αντιμετωπιστεί σχεδόν απόλυτα στο πενήντα της εκατό των ασθενών με την κατάλληλη φαρμακευτική αγωγή η οποία χορηγείται από εξειδικευμένους γιατρούς. Η επιληψία παρουσιάζεται σε σχεδόν 50.000.000 σε όλο τον κόσμο και οι περισσότεροι πασχούν από αγνώστα αίτια. Ακόμα όσοι έχουν επιληψία κινδυνεύουν να πεθάνουν από αιφνίδιο θάνατο με εικοσάπλάσιες πιθανότητες, και μόνο το 30% μπορεί να ελέγξει τις κρίσεις του ενώ μερικοί παρουσιάζουν μερική συνείδηση στη διάρκεια της κρίσης τους. Οστόσο οι έρευνες για την επιληψία υποχρηματοδοτούνται διότι σε ασθενείς με πολλοί λιγότερους ασθενείς δαπανούνται πολύ περισσότερα κόνδυλια. Τέλος μια ακόμα συσχέτιση που γίνεται είναι αυτή της επιληψίας με την καταθλιψη αφού περισσότερους από ένας στους τρεις που πασχούν από επιληψία πασχούν και από καταθλιψη και οποιος επασχε η' πασχει από καταθλιψη έχει μεγαλύτερη πιθανότητα να παρουσιάσει επιληψία.